

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3037/2020

23.09.2020. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Драгана Марковић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа ГЈП из Ниша, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2277/2019 од 27.12.2019. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2277/2019 од 27.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2277/2019 од 27.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Нишу П 9779/2017 од 14.01.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужилцама на име фактички одузетог земљишта исплати износ од 4.804,00 динара по 1м², што за фактички одузету површину од 454 квм износи 2.181.016,00 динара, са законском затезном каматом почев од 14.01.2019. године до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужилцама накнади трошкове парничног поступка у износу од 576.185,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2277/2019 од 27.12.2019. године, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 403. и 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2.

истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужиљама новчане накнаде због извршене фактичке експропријације земљишта. Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за примену института из члана 404. став 1 ЗПП, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за уједначавањем судске праксе, узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева тужиоца. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које је у складу са садашњим правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. При том, утврђено чињенично стање, које се наводима ревизије оспорава, не представља разлог за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 02.03.2015. године, а у току поступка 06.08.2015. године након спроведеног вештачења тужба је преиначена повећањем захтева на износ од 2.181.016,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић